

Še veliko nevklučenih

Ustanovna skupščina društva upokojencev na območju občine Ljubljana Center je bila 29. marca 1976 ob navzočnosti vseh štirih delegacij DU Center, Tabor, Poljane in Prule z 32 delegati in predstavniki družbeno političnih organizacij občine.

Poročilo o delu iniciativnega odbora je podal njegov predsednik Stane Flegar, ki je poudaril, da je v štiri društva upokojencev vključenih preko 4.000 članov, da pa je na območju občine nekaj nad 8.000 upokojencev, tako da jih je torej nad 50 odstotkov nepovezanih.

O pomenu, nalogah, ciljih in potrebi za ustanovitev Zveze društev upokojencev na območju občine Ljubljana-Center je v nadaljevanju spregovoril dosedanji sekretar OK SZDL Čedo Mokole.

Povejmo, da vodstvo novoustanovljene zveze upokojencev Ljubljana-Center predstavlja izvršni odbor (v katerem so: Viktor Šenica, predsednik, Stane Flegar, podpredsednik, Aleš Stanovnik, sekretar, Jakob Pretnar, blagajnik in Ančka Jesse, Franc Zebal, Franc Strle, Franc Grčar, Danica Šter, Zdravko Omerza, Stane Majcen, Franc Kastelic, Jelka Perko, Jože Povše, Jože Borišek) in nadzorni odbor (v katerem so dr. Slavko Čepelak, predsednik in Franc Golob ter Franc Krajšek).

Po navodilu republiškega odbora DU SR Slovenije so osnovne organizacije DU po ključu imenovale tudi delegate za republiško konferenco DU SR Slovenije — za našo občino tri (dr. Slavko Čepelak, Stane Flegar in Viktor Šenica).

Delegati so potrdili tudi kandidature dveh dosedanjih funkcionarjev upravnega odbora republiške zveze DU za naslednje mandatno obdobje — podpredsednika Jožeta Jurača in sekretarja Jožeta Povšeta, ki sta člana društva upokojencev Tabor in Prule.

O povezavi organizacije upokojencev z zvezo sindikatov je v nadaljevanju spregovoril sekretar občinskega sveta Zveze sindikatov v občini Franc Drobnič. (Skupščina je izvolila stalnega delegata Zveze pri tej organizaciji in sicer Staneta Majcna).

Ustanovno skupščino so med drugim pozdravili v imenu IO republiške zveze DU SR Slovenije podpredsednik Jože Jurač, Franjo Golob in imenu ZB Center in Franjo Kristan v imenu mestnega odbora upokojencev Ljubljana. Ljubo Podpac je delegate seznanil z ustanovitvijo Kluba samoupravljalcev v Ljubljani in o njegovih nalogah. O nujnosti družbene samozastite pa je spregovoril Stane Majcen, ki je zbrane pozval, da se na vsakem koraku aktivno vključijo v to dejavnost. S. F.

V spomin na Cankarja

Več kot 6.000 udeležencev XX. jubilejnega manifestativnega pohoda ob žici okupirane Ljubljane, prebivalcev Ljubljane in drugih si je ob prisotnosti najuglednejših predstavnikov družbenopolitičnega, javnega in kulturnega življenja Ljubljane, Slovenije, drugih republik in federacije v soboto, 8. maja v Hali Tivoli ogledalo svečanost ob 100-letnici rojstva enega največjih jugoslovanskih dramatikov Ivana Cankarja.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil Edvard Kardelj, predsednik organizacijskega odbora za pripravo proslave, o življenju in delu Ivana Cankarja pa je spregovoril akademik dr. Bratko Kreft.

Milijonski televizijski avditorij je skupaj z udeleženci proslave v nadaljevanju prisluhnil Cankarjevimi besedam in idejam v upodobitvi »Hlapca Jerneja«, ki so ga izvedli slovenski dramski umetniki iz vseh gledališč iz republike, študentje igralske akademije, otroci iz Pionirskega doma in AFS »France Marolt«. Z uprizoritvijo Cankarjevega Hlapca Jerneja na odru Hale Tivoli, ki so jo ponovili v ponedeljek zvečer (ogled je bil brezplačen) se je uresničila davna želja, da bi v odrski predstavitvi združili delo in hotenje vseh slovenskih poklicnih gledališč. (Foto: Lado Čuk)

kozerija

Stojadin in sorodniki

Prijatelja Stojadina je mati narava obdarila s številnim sorodstvom. Del te družinske zakladnice se je lepega petka po trudopolnem delovnem tednu zavihtel na vlak, ki je ob vznožju gora in prek dolin brzel proti severu.

»Hehe, to bo Stojadin razprl svoje sokolje oči, ko nas bo nepričakovano zagledal,« je pomodroval stari tjec dobrega srca in šegavih besed.

Bila je sobota popoldne, ko je delegacija Stojadinovih sorodnikov izstopila na peron osrednje železniške postaje v prestolnici Slovencev. Izstop na srednji postaji velja posebej naglasiti, kajti neki navihanelec iz Zasavja je bil med Litiijo in Kresnicami Stojadinove sorodnike skorajda prepričal, da morajo izstopiti v Zalogu. No, ko je šaljivec videl, da njegove besede niso padle na plodna tla, je priznal, da se je samo malo pošalil. Toda, vrnimo se spet na osrednjo postajo. Delegacija je imela Stojadinov naslov in zahvaljujoč dvema Viatorjevima rumenčkoma je že čez četrte ure pozvonila na Stojadinov zvonec.

Stojadin je z razširjenimi rokami sprejel sorodstvo, Stojadinica je malce prebledela, vsi pa so se vseprek poljubljali.

Stojadinica je gostom postregla s kavo, gostje pa so na mizo postavili steklenice »raki-je«. Tudi Stojadinica je zvrnila kozarček, da se ji je jezik lažje razvezal in zdaj je povedala svojo skrb, ki ji je prej vzela barvo sicer rdečih lic:

»Dragi moji, saj ne boste

zamerili, nisem vas pričakovala, midva z možem imava shujševalno kuro, otroka jesta samo včasih kakšen prepečenec, hočem reči, samo toliko grem, da v trgovini kupim kruh.»

Z obupom je Stojadinica v samopostrežbi pogledala na prazno polico za kruh.

»Stojadin, v naši trgovini ni več kruha, skoči ti z avtom v center, tam ga boš gotovo dobil.»

Toda sobota popoldne je čas brez kruha v trgovinah tudi v samem centru mesta.

»Drago sorodstvo,« je rekel Stojadin, »Ljubljana je veliko mesto, zato porabi veliko kruha in tako ga nikjer več nisem dobil. Ali, ne tujajte, na večerjo bomo šli v kakšno priznano gostilno.»

Toda nesreča nikoli ne počiva.

»Koliko vas pa je?« je vprašal natak, »lahko bi prisledli h kakšni mizi.«

»Enajst nas je,« je rekel Stojadin, natak pa je zavil oči: »Ljudje božji, saj veste, da v soboto zvečer ni v nobeni restavraciji dobiti stola, kaj šele mizo. Kje naj dobim prostor za tolikšno družbo. Če bi bili pravočasno rezervirali...«

»Obisk je prišel nenapovedan,« se je hotel izgovoriti Stojadin, češ da ni on grešnik.

Tako so tri ure romali od lokala do lokala, prostora pa nikjer.

Sorodniki so postajali slabe volje, vse pogosteje so bile pripombe:

»Stojadin, duša naša, kod nas vodiš? Pelji nas tja, kjer bomo dobili piti in jesti. Saj menda to ni ukleto mesto!«

Stojadinica je poskusila dobiti nekaj štruc v gostilnah, ki so bile, kot že rečeno, vse zasedene. Pa so bili povsod proti:

»Tovarišica, to pa ne gre tako. Nismo mi pekarna. Kruh lahko dobite, če naročite hrano, ne pa kar tako...«

»Saj bi ga naročili ob hrani, pa se nimamo kam uvesti.«

»Ja, prej bi rezervirali,« so povsod blagohotno svetovali.

Pa se je Stojadin spomnil, kje je vedno dobil jesti prve dni, ko je prišel v to mesto. Predlagal je sorodstvu in to se je strinjalo: večerjat so šli na železniško postajo. Sicer stoji, ampak železci so se le polnili. Po večerji pa so sorodniki rekli gostiteljema:

»Dragi Stojadin in draga Stojadinica, prišli smo z dobrim namenom, hoteli smo vama napraviti veselje, pa smo vama nakopali same težave. Čez pol ure nas odpelje vlak spet domov. Hvala za vajino dobro voljo in za spoznanje, kako težko je živeti v tako velikem in razvitem mestu. E, nikjer ni tako lepo kot v našem kraju!«

Stojadinica in Stojadin sta prepričevala goste, naj ostanejo, pa se ti niso dali:

»Jutri tudi niso odprte trgovine, ker je nedelja. Je tako? Je. Gostilne bodo tudi vse, ki sploh bodo odprte, zasedene. Je tako? Je. Dovolj težav smo vama nakopali že ta popoldan in večer. Razidimo se kot sorodniki in prijatelji. Pa čimprej nas obiščita. Pri nas je namreč še vedno tako, kot je bilo nekoč. Ta nori novi svet k sreči počasi prodira v naše kraje!«

Srebrni znak sindikata pripet

V petek, 29. aprila, je bila v prostorih hotela Union slavnostna prireditev, ki jo je, ob podelitvi srebrnega znaka sindikatov Slovenije organiziral občinski svet zveze sindikatov Ljubljana Center. Osnovne organizacije sindikata, ki so dobile to veliko priznanje so: Elitna konfekcija Novost, Slovenska filharmonija, TOZD Poštno prometni promet in ZGP Mladinska knjiga TOZD Trgovina.

Iz občine Ljubljana Center je dobilo petnajst članov sindikata srebrni znak sindikatov Slovenije: Velimir Čičič, Marjan Firm, Milena Gradišar, Franc Hribar, Vinko Kraner, Štefka Lunka, Sonja Makarovič, Stane Možina, Franc Novak, Edvard Renčelj, Janez Rupar, Vida Smrekar, Mirjam Suhadolnik, Vili Sušnik in Joža Špoljar.

V svojem nagovoru se je predsednik občinskega sveta sindikata Ljubljana Center, Miha Draksler, zahvalil vsem nagrajencem za njihovo dosedanje plodno delo in menil, da jim bo to priznanje vzpodbuda za nadaljnje delo.

Foto: Milan Turel

DOGOVORI — glasilo občinske konference SZDL Ljubljana Center, Trdinova 4, P. P. 191 — Telefon: 312-634 in 315-784. — Izhaja štirinajstrednevno.

IZDAJATELJSKI SVET:

Vojko Novak (predsednik), Blaž Matekovič, Viktor Damjan, Marjan Mayer, Franci Strle, Breda Pavlič, Lojze Cepuš, Borut Slokan, Tatjana Pust, Artur Boroje, Mišo Javornik, Vladimir Jerman in Ivan Hafner.

UREJA UREDNIŠKI ODBOR:

Zvone Kržišnik — glavni urednik, Mišo Javornik — odgovorni urednik, Slavko Drlje, Dragica Bošnjak, Artur Boroje, Matija Čož, Bogdan Pogačnik, Milan Turel in Darinka Legat.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tiska ČGP »Delo« TOZD Grafika, Likozarjeva 1